

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. december 2015
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Mia Schumacher
Sagsnr.: 2015-0030-3731 + 2015-
0030-3732
Dok.: 1789824

Ved spørgsmål nr. 122 (Alm. del) stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL) til justitsministeren den 25. august 2015 ønskede Folketingets Retsudvalg en redegørelse for kriterierne for udstedelse af en ransagningskendelse i samtlige øvrige 27 EU-lande sammenlignet med de danske regler.

Spørgsmålet blev besvaret den 28. oktober 2015. I besvarelsen henviste Justitsministeriet til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 22 vedrørende forslag til lov om omdannelse af retsforbeholdet til en tilvalgsordning (L 29) fra Folketingets Europaudvalg.

Det fremgik bl.a. af besvarelsen, at Justitsministeriet til brug herfor havde anmodet Udenrigsministeriet om via de danske ambassader at indhente en udtalelse fra de relevante myndigheder i de øvrige 27 EU-medlemsstater. Justitsministeriet oplyste på den baggrund i besvarelsen om reglerne for ransagning i 24 ud af de øvrige 27 EU-medlemsstater.

Det fremgik desuden af besvarelsen, at Justitsministeriet ikke havde modtaget oplysninger fra de relevante myndigheder i Bulgarien, Slovenien og Storbritannien forud for besvarelsen af spørgsmål nr. 122 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Justitsministeriet har efterfølgende modtaget oplysninger fra de relevante myndigheder i Storbritannien om de britiske regler for ransagning.

Vedrørende de britiske regler om ransagning har den danske ambassade i London oplyst følgende:

”Den britiske proces for udstedelse af en ransagningskendelse er fastlagt ved lov i del II af den såkaldte ”Police and Criminal

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Evidence Act 1984”. Udstedelse af en ransagningskendelse sker på baggrund af en ansøgning fra politiet til domstolene, der vurderer, om der er rimelige grunde til at tro, at en lovovertrædelse, hvor der kan rettes anklage, er blevet begået, og at der er materiale på området, som sandsynligvis kan være af substantiel værdi for efterforskningen, og som sandsynligvis vil udgøre relevant bevismateriale. Politiet må endvidere gå ind og søge på et opholdssted, hvor en arresteret person opholder sig, hvis der er rimelig grund til at mistænke, at der på opholdsstedet er bevismateriale, som er relateret til lovovertrædelsen.”

Søren Pind

/

Ane Røddik Christensen